

Spisala Pavlina Pajkova. (Dalje.) — „Pesni mladeniške ljubezni.“ A. Pin. — „Na višavi.“ Povest. Spisal Anton Koder. — „Pevec.“ Mirko. — „Ponočna ježa.“ Balada. Mirko. — „Narodne pripovedke.“ Priobčuje Mat. Valjavec. — „Rjavost žita.“ Spisal M. Cilenšek. — „O narodnih pesnih koroških Slovencev.“ Spisal J. Scheinigg. (Dalje.) — „Dahovina.“ Spisal M. Sila. — „Solva.“ Davorin Trstenjak. — Drobnosti.

Izhaja v mesečnih zvezkih na 3—4 polah začetkom vsacega meseca; velja 4 gold. na leto, 2 gold. na pol leta in se tudi lahko po snopičih po 40 krajc. v knjigarnah kupuje.

Tudi letnik 1882, 1883 in 1884 se še dobi in sicer po 3 gold., prvi letnik nam je pa pošel.

— (Zabavni vlak v Velehrad in v Prago) odide iz Trsta dné 10. avgusta in bodo potniki mogli pridruževati se mu na vseh postajah do Spielfelda. Cene za posamezne postaje bodo se prijavile kasneje; za danes naznanjamo le, da bode vožnja iz Ljubljane na Velehrad, v Olomuc, Prago, Brno in preko Dunaja nazaj veljala v II. razredu le 32 gold. in v III. le 21 gold. 50 kr.

Stolni dekan Jurij Volc,

knezoškofijski konzistorijalni svetovalec, zlatomašnik,

sklenil je včeraj dopoludne ob 1/2 11. uri v častitljivi starosti 80 let svoje izgledno življenje po kratki bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče. Pogreb bo jutri v četrtek popoldne ob 4. Ranjki gospod rojen je bil dne 5. aprila l. 1805. Podkorenom pri Kranjski Gori na Gorenjskem. Za mašnika posvečen je bil l. 1831. Kasneje bil je vodja v Alojzijevišči in potem semeniški vodja. Leta 1877. imenoval ga je cesar za stolnega dekana. Slovenec z dušo in telesom pečal se je prejšnja leta z različnimi spisi, izmed katerih omenjamo samo sveto pismo, katero je prevedel v lepo slovenščino. Pokojni bil je velik dobrotnik ubogih in med temi podpiral je posebno dijake. Siromaki zgubè v njem največjega dobrotnika, narod slovenski zeló delavnega zmiraj zvestega sina.

Slovinci, ohranimo ga v večnem, hvaležnem spominu!

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Med tem, ko čaka zbornica poslancev samo še slovesnega sklepa državnega zbora s prestolnim govorom cesarjevim, posvetujejo odseki gosposke zbornice one sklepe zbornice poslancev, kateri so bili zgotovljeni v zadnjem času, v prvi vrsti sklepe o krajnih železnicah in pa o pogodbi države z družbo severne železnice. Videti je bilo, kakor bi bili hoteli nekateri levičarski udje gosposke zbornice ugovarjati pogodbi zaradi severne železnice, toda oglasil se je zoper oni sklep samo bankir Königswarter, potem pa se je v odseku po triurni razpravi sprejel predlog nespremenjen. Vendar pa je videti, da si vlada še ni po vsem zvesta, da bi levičarji ne pripravljali kakove spletke, ker prva javna seja gosposke zbornice sklicana je še le za jutri, pa na dnevnem redu še ni severne železnice, ampak druge manj pomenljive stvari; kedaj bode še druga seja

o tem, sklenilo se bode še le jutri pri seji gosposke zbornice same, ko se bo vlada prepričala, koliko doide zanesljivih njenih pristašev. Mogoče je, da bo druga seja še le v ponedeljek, in uže za to se jo oni skrajni obrok 20. aprila za slovesen sklep državnega zbora preložil za nekoliko, dva do tri dni.

Gotovo pa se mora to odločiti prav hitro, ker je treba ob času pozvati vse tudi oddaljene poslance k zadnji seji tako, da jim je moč priti ob pravem času tudi iz daljne Bukovine in Dalmacije.

Ministerski svet dal je bajé nalog, prestolni govor sestaviti gališkemu ministru Zemliakowskemu, potem ko se je vsebina njegova posvetovala in sprejela v več ministerskih sejah.

Kakor danes kaže, bo krog srede prihodnjega tedna državni zbor sklican k formalni seji, v kateri se bo predsednik Smolka poslovil v daljnem govoru, in mu dalje poslanec izmed večine izrekel zahvalo, poslanci pa se bodo povabili v tej seji k slovesnemu sklepu.

Francoska. — Mirovna pogodba s Kitajsko je podpisana in vojskovanje je dejansko uže prenehalo, za dokončno izvršitev vseh pogojev treba je še nekaj tednov. — Brisonovo ministerstvo vsedlo se bode tedaj prav na lavore, kateri si je vsaj gledé one nevarne izhodne vojske pridobilo ministerstvo Ferryjevo. Sicer pa novo ministerstvo obeta velikanske reči, izrekoma razmere s katoliško cerkvijo, redovi in šolo hoče prestrojiti v onem duhu, ki dela za neomejeno mogočnost ljudskih zastopnikov.

Angleška. — Velika prememba v enem tednu. Uže veliko let se v srednji Aziji Anglež stoječ na izhodni, Rus na zahodni strani prav sovražno gledata. Med tema mogočnima državama je še domača država afganska. — Ko se je ruska vojska tiho pa dalje in dalje pomikala proti ne ravno natanko določenim mejam Afganske, začela je Angleška rožljati z orožjem. Rus pa se je za to malo zmenil. — Ko je Angleška začela huje žugati, odgovorila je Ruska, da se hoče pogajati z Angleško, kako naj se tam določijo sedaj še po vsem negotove meje, kedar bi bilo to načeloma dogovorjeno, izvršila naj bi sklepe posebna komisija za vravno mej. — Ta predlog sprejela je Angleška načeloma pa z dostavkom, da morate od onega dne ruska in afganska vojska ostati, kjer ste.

Dne 30. marca pa so precejšnji oddelki ruske in afganske vojske na reki Kušk sprejele in Rusi so odpodili Afgance, jih pobili okoli 500, potem pa so se zopet umaknili nazaj, kjer so bili prej.

Emir afganski pa je bil med tem v sosedni angleški Indiji, kamor ga je povabil angleške kraljice namestnik, da mu razkaže angleško indijsko vojno. — Ko se je o omenjeni rusko-afganski bitki čulo, bil je ogenj v strehi, Angleži hoteli so takoj odgovoriti Rusom z vojsko, razgovarjali so se s Turško, da bi jih spustila skoz Dardanele v Črno morje, da bi angleške vojne barke uničavale tamošnja ruska pomorska mesta. Toda Turška tega po pariški pogodbi ne sme dovoliti, ako bi pa to vendar storila, bil bi na enkrat ves Balkan po konci. Sedaj se Angleška in Ruska pripravljate na vse kriplje na vojsko, ali pa bo ali ne, to je danes še negotovo. Za sedaj se pravdajo za to, kdo je dne 30. marca prvi začel. — Vse evropske borse so v strahu, posebno ruski papirji so šli v ceni sila nazaj, pa tudi sicer je strah velik. Hladnokrvnejše druge države upajo pa še zmiraj, da se vihar poleže.